

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.74/2018/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. február 1. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A lopás vétsége és más bűncselekmény miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. október 29. napján kihirdetett Kb.II.25/2018/7 számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben 80.000,- (nyolcvanezer) forint vagyonekobzást rendel el.

Egyekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. november 27. napján kihirdetett KB.II.5/2016/23. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a.) pontja szerint minősülő lopás vétségében. Ezért öt 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat 77.970,- forint bűnügyi költség megfizetésére. Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. A fellebbezések folytán eljárás Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2018. május 18. napján kihirdetett 6.Kbf.9/2018/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 373. § (1) bekezdés III/b.) pontjában írt abszolút eljárási szabálysértés miatt hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Iránymutatásul adta, hogy a megismételt eljárás során az elsőfokú bíróságnak az eljárási szabályokat maradéktalanul be kell tartania és a Be. 2. § (4) bekezdésében írt kötelezettségének eleget kell tennie, vagyis a vádat ki kell merítenie. A tényállást ennek alapján kell megállapítania, az ítéletét úgy kell meghoznia, hogy az ítélet rendelkező része nem lehet ellentétes az indokolással.

A megismételt eljárásban a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. október 29. napján kihirdetett KB.II.25/2018/7. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés a.) pontja szerint minősülő lopás vétségében. Ezért öt 150 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett az így kiszabott 150.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottal szemben a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelezettségzegés vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette. Rendelkezett a nyomozás során lefoglalt bűnjelről, valamint a vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőben a vádlott felmentésre irányuló, míg a védő elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezést terjesztett elő.

A védő a bejelentett fellebbezésének írásbeli indokolásában csak a felmentésre irányuló álláspontját fejtette ki. Hivatkozott arra, hogy az eljárás során nem került kétséget kizáró módon bizonyításra, hogy a sértett telefonkészülékét a vádlott találta meg és tulajdonította el, az elsőfokú katonai tanács a vádlott bűnösségét csupán feltételezésekre alapította. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétesen, és szakértői vizsgálat nélkül állapította meg azt, hogy a telefonkészülék nem repülhetett ki a gépkocsiból. Ebből következően az elsőfokú katonai tanács további tényre helytelenül következtetett és helytelen jogi következtetést vont le arra vonatkozóan, hogy a vádlott a gépkocsiban megtalálta és eltulajdonította a telefonkészüléket. Érvelése szerint az sem nyert bizonyítást, hogy amikor a vádlott által korábban megvásárolt SIM kártyával jelentkezett fel a sértett telefonja a vádlott otthonához közeli átjátszó állomáson keresztül az internet hálózatra, a vádlott az otthonában, vagy annak közelében tartózkodott-e. Kifejtette továbbá, hogy mivel a vádlotton kívül további személyek, köztük a vádlott kollégái is a helyszínen tartózkodtak egy ideig, nem zárható ki az a vádlotti hivatkozás, hogy valamelyik kollégája üzött vele rossz tréfát azzal, hogy a vádlott nyitott öltözőszekrényében tartott telefonkészülékéből kivette a SIM kártyát és azt a sértettől eltulajdonított telefonba helyezte. Rámutatott arra is, hogy hosszú rendőri pályafutás áll a vádlott mögött, illetve polgári szakmájából kifolyólag tisztában van azzal, hogy a SIM kártya IMEI számát is és a feljelentkező telefonkészülék IMEI számát is rögzíti a szolgáltató, már csak ezért sem helyezte volna be a saját előfizetésében lévő SIM kártyát egy általa eltulajdonított telefonkészülékbe. Kifogásolta az elsőfokú bíróság ítéletének azon hiányosságát is, miszerint annak ellenére, hogy az ügyészség a vádat módosította, kiterjesztette a 2015. március 8. és 2015. június 3. napja közötti időszakra vonatkozó állításokkal, ennek ellenére az elsőfokú bíróság a kiterjesztett vádat nem merítette ki. Utalt arra, hogy a vádlott által tett feljelentés alapján indult nyomozás azért került megszüntetésre, mert megállapítást nyert, miszerint a vádlott tartott kapcsolatot a 2015. március 5. és 2015. június 3. közötti időszakban az általa tett feljelentésben megjelölt 70-... hívószámú SIM kártyával, a szintén az ő előfizetésében lévő 70-...-as hívószámmal. Ezzel szemben az elsőfokú ítélet azt rögzíti, hogy a vádlott 2015. február 20. napját követően üzenen kívül helyezte a SIM kártyát. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére nem értékelte bizonyítékként az általuk a megismételt eljárásban csatolt magánszakértői véleményt, hogy az eseti szakértői vélemény nem tartalmazza, hogy milyen vizsgálati módszer alapján került sor a telefonkészülék, illetőleg a kijelzőcsere árának meghatározására. Erre figyelemmel álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak attól függetlenül új szakértőt kellett volna kirendelnie, hogy az általuk előterjesztett szakvéleményt nem fogadta el. Végül nyomatékosan utalt arra is, hogy a házkutatások során sem a vádlott lakóhelyén, sem a gépkocsijában, sem pedig az öltöző szekrényében nem találták meg az eltulajdonított telefonkészüléket. Mindezekre figyelemmel a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentésére tett indítványt.

Utóbb a vádlott is csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben az eljárás során tett nyilatkozatait fenntartotta. Sérelmezte, hogy az ügyészség kizárólag azokat a bizonyítékokat szerezte be a nyomozás során, amelyeket értékelve kizárólag az ő bűnösségét lehetett megállapítani. Tagadta, hogy eltulajdonította a sértett készülékét a baleset helyszínéről és állította, hogy abba nem ő helyezte el saját SIM kártyáját, így 2015. február 20. napján értelemszerűen nem ő próbált feljelentkezni három alkalommal az internetes hálózatra. Megismételte, hogy a helyszíni szemle során volt olyan időszak, amikor K.J.-vel külön mozogtak, és K.J. is csak annyit mondott el a

nyomozati vallomásában, hogy a vádlottnak volt lehetősége megtalálni a készüléket. Utalt arra is, hogy két személy már az ő kiérkezésük előtt is járt a sérült gépkocsinál, amikor a sértett segítségére siettek. Sérélmezte az általa tett feljelentés alapján indult büntetőeljárást megszüntető határozatban foglalt és a védő által is hivatkozott megállapítást, tekintettel arra, hogy azt a hatóság olyan híváslistára alapította, melynek elemzését saját maga végezte el, szakértői véleményt nem szerzett be. Ennek ellenére az ügyészség a nyomozást megszüntető határozat indokolásában írtakkal egészítette ki a vádban leírt történeti tényállást. Egyebekben álláspontja szerint sem merítette ki az elsőfokú bíróság az így kiterjesztett vádat. Védőjével egyezően érvelt azzal, hogy rendőrként szerzett ismeretei és tudása okán sem helyezné a saját nevére vásárolt SIM kártyát egy mástól eltulajdonított készülékbe. Kifogásolta, hogy az ügyészség nem bizonyította, hogy 2015. február 20. napján az otthonában, vagy az adótorony közelében tartózkodott. Ezért az alapján, hogy ezen a napon az eltulajdonított telefonkészülékben lévő és általa vásárolt SIM kártya feljelentkezett az adótoronyra, nem lehet kétséget kizáró módon az ő felelősségére következtetni. Sérélmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelt ki igazságügyi informatikai szakértőt a sértett telefonjának a baleset közben elszenvedett sérülései vonatkozásában, ami az elkövetéskori értékét nyilván befolyásolta. Mindezekre figyelemmel a felmentését indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.788/2018/1. számú átiratában a vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket megalapozatlannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat megfelelően értékelve állapította meg a tényállást. Indokolási kötelezettségét teljesítette, az indokolása nem ellentétes a logika szabályaival. Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási és anyagi jogszabályokat betartva szüntette meg a vádlottal szemben a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban köteleességszegés vétsége miatt indult katonai büntetőeljárást a Btk. 131. §-ban meghatározott speciális büntethetőséget megszüntető ok miatt. A büntetékiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte, nem merült fel olyan, az értékelés körébe vont körülmény, amelyre alapítottnak a kiszabott büntetés enyhíthető lenne. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Btk. 74. § (1) bekezdés a.) pontjára és a 75. § (1) bekezdés a.) pontjára alapítottnak -mivel az ítéleti tényállás szerint egy legalább 80.000,- Ft értékű mobiltelefont tulajdonított el a vádlott a baleset helyszínéről, melynek értékével jogellenesen gazdagodott, s mely vagyon már nem lelhető fel- 80.000,- forint összegre rendeljen el vagyonek kobzást is, mivel azt az elsőfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése ellenére elmulasztotta. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében ugyancsak a felmentésre irányuló fellebbezésével kapcsolatos álláspontját fejtette ki, megismételve az írásbeli beadványában írtakat. Összefoglalt álláspontja szerint önmagában abból a tényből, hogy a vádlott előfizetésében lévő SIM kártya volt behelyezve a sértett által eltulajdonított telefonkészülékbe 2015. február 20. napján, és azzal három alkalommal történt internetes kapcsolatfelvétel a vádlott lakóhelyének közelében lévő adótorony vételi körzetében, nem elégséges a vádlott bűnösségének megállapítására. Az eljárás során nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást, hogy a sértett telefonkészülékét a vádlott tulajdonította el. Utalt arra, hogy a Vodafone által a Miskolci Munkaügyi Bíróság megkeresésére küldött hívásértékelés cáfolja a vádkiterjesztésben írtakat.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a perbeszédében az átiratban írtakat módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint aggálytalanul elfogadható a másodfokú tárgyaláson a bizonyítási eljárás részévé tett eseti szakértő által készített értékmegállapítás, valamint az eseti szakértőnek az elsőfokú alapeljárás során tett és a másodfokú tárgyaláson ismertetett nyilatkozata. A tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeként álláspontja szerint a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontjában írtaknak

megfelelően a történeti tényállás akként szorul helyesbítésre, hogy az ítélet 2. oldal negyedik bekezdés utolsó előtti mondatából mellőzni kell a „legalább” szót. Az eseti szakértői vélemény alapján ugyanis a vádlottra nézve legkedvezőbb elkövetési érték 80.000,- forintban állapítható meg. A vádkiterjesztéssel kapcsolatos védői érvelésre tekintettel utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a tettazonosság keretein belül maradva állapította meg az ítélet történeti tényállását. Kifejtette, hogy az ésszerű gondolkodás szabályaival ellentétes és életszerűtlen az a vádlotti védekezés, miszerint az ő tulajdonában lévő SIM kártyát egy kollégája azért vette ki a nyitott öltözőszekrényében tartott mobiltelefonjából, majd helyezte bele a helyszínen más által eltulajdonított telefonkészülékbe, hogy őt megviccelje, vagy mert neki rosszat akart. Megismételte, hogy a büntetlen előéletű vádlottal szemben indokoltan szabott ki az elsőfokú katonai tanács a Btk. 33. § (4) bekezdésében írtak alkalmazásával pénzbüntetést, melynek napi tételszáma az elbírált vétség tárgyi súlyát tükrözi, az egy napi tételnek a törvényi minimumban megállapított összege méltányos. Álláspontja szerint enyhébb büntetés kiszabása, vagy intézkedés alkalmazása a Btk. 79. §-ban írt büntetési célokkal már ellentétes lenne. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.II.25/2018/7. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a történeti tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja szerint helyesbítse, a vádlottal szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a.) pontja alapján a Btk. 75. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel 80.000,- Ft vagyonekobjást rendeljen el. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A védő a viszonzásában kifejtette, hogy fellebbezésében nem az elsőfokú bíróság mérlegelését támadta, hanem azt kifogásolta, hogy az ügyészség a módosított, kiterjesztett vádiratban írtakat nem bizonyította kétséget kizáró módon. Utalt arra, hogy a vádlott nyomban feljelentést tett, amint az öltözőszekrényében tartott házkutatás során szembesült azzal, hogy hiányzik az előfizetésében lévő SIM kártya. Megismételte, hogy életszerűtlen, hogy amennyiben a vádlott tulajdonította volna el a sértett telefonját, azt a saját SIM kártyájával használta volna.

Az ügyész a viszonzásában kifejtette, hogy az eseti szakértő igénybe vétele nem eshet kifogás alá, arra az eljárási törvény lehetőséget biztosított. Ezen túlmenően a védelmi fellebbezések álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, így azok a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek, az elsőfokú bíróság által mérlegelési jogkörben megállapított tényállás megalapozott.

A vádlott az utolsó szó jogán tagadta a bűnösségét és arra hivatkozott, hogy távközlési műszerésként ismeri a telefonok működését, lopott készülékbe nem helyezte volna el a saját SIM kártyáját.

A katonai ügyész, a vádlott és a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján, azonban a (4) bekezdésben írt korlátok között bírálta felül. A felülbírálat az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett bűncselekményre vonatkozó rendelkezését, illetve részét érintette, az nem terjedt ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége tekintetében hozott megszüntető rendelkezésre.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt elsőfokú eljárásra vonatkozó, a Be. 632.-634. §-ban írt rendelkezéseknek nem tett maradéktalanul eleget. A Be. 633. § (6) bekezdésében írtaknak megfelelően a tanúk újbóli kihallgatása helyett törvényesen olvasta fel a tanúknak a hatályon kívül helyezett határozat alapjául szolgáló tárgyaláson tett vallomásait. Azonban tévedett, amikor a Be. 633. § (6) bekezdésében írtak ellenére az elkövetési

érték tekintetében a nyomozás során eseti szakértőként P.I: értékmegállapítását, illetve az alapeljárásban 2017. szeptember 19. napján tartott tárgyaláson tett vallomását a megismételt eljárásban nem tette a bizonyítási eljárás részévé, azokat nem olvasta fel. Ennek hiányában azok bizonyítékként nem vehetők figyelembe.

Ezért az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés b) pontjában írtak szerint részben megalapozatlan, mert a tényállás részben felderítetlen maradt. Ez a részbeni megalapozatlanság azonban a másodfokú eljárásban tartott tárgyaláson a Be. 594. § (1) bekezdése alapján bizonyítás felvételével kiküszöbölhető volt. Ennek keretében a másodfokú katonai tanács ismertette a nyomozati iratok 391. naplószáma alatti értékmegállapítást, mely szerint az eltűnt Samsung Galaxy S4 fehér színű kártyafüggetlen mobiltelefon 2015. február 10-i értéke (10 hónapi hasznátsággal) 100.000,- forint. Ismertette továbbá a bírósági iratok közül a KB.II.5/2016/18. számú jegyzőkönyvből P.I. univerzális becsüs és ingóforgalmi eseti szakértő tárgyaláson tett nyilatkozatát, melynek lényege szerint amennyiben sérült a mobiltelefon, azonban működőképes volt, az értékcsökkenés mértéke 15-20.000,- forint.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa nem értett egyet a védőnek a vád kimerítetlenségére vonatkozó hivatkozásával.

Az kétségtelenül megállapítható, hogy az ügyészség a 2017. november 27. napján megtartott tárgyaláson a vádirati tényállást kiegészítette azzal, hogy 2015. március 8. és 2015. év június 3. napja között továbbra is működött a 70-... hívószámú SIM kártya és az is kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet történeti tényállásában ezt nem rögzítette. Ennek indokát az ítélet 7. oldal harmadik bekezdésében adta, miszerint azért rekesztette ki a történeti tényállásból a vádlott telefonhasználati szokásaival és az eltulajdonított készülék használatával kapcsolatban kiegészített vádirati megállapításokat, mert azokat a bűncselekmény elkövetése szempontjából irrelevánsnak tartotta. Azokat az ítélet indokolási részében értékelte bizonyítékként, e körben az ítélet 4. oldal második bekezdésében azt állapította meg, hogy 2015. február 15. napját követően a vádlott a 70-... hívószámú SIM kártyát már nem használta.

A Be. 538. § (1) bekezdése szerint ha az ügyészség -a vád tárgyává tett és azokkal összefüggő tények tekintetében- úgy látja, hogy a vádlott más bűncselekményben bűnös vagy a vádirati minősítés szerinti bűncselekmény súlyosabban vagy enyhébben minősül, a vádat megváltoztatja, illetve amennyiben úgy látja, hogy a vádlott más bűncselekményben is bűnös, mint ami miatt ellene vádat emelt, a vádat kiterjeszti. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban elfoglalt álláspontjával, miszerint a vádirat fenti tartalommal történt kiegészítése nem tekinthető a Be. 538. § (1) bekezdése szerinti vádmódosításnak. Jelen esetben az ügyészség csupán olyan tartalommal egészítette ki a vádirati tényállást, mely a fenti kritériumoknak nem feleltethető meg, hiszen az eredeti vádhoz képest sem más, sem máshogy minősülő bűncselekménnyel nem vádolta meg a vádlottat. Így nem sérült a Be. 6. § (1) és (2) bekezdésében foglalt alapelv, az elsőfokú bíróság a tettazonosság keretei között bírálta el a vádlott cselekményeit.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a tárgyalása során az egyéb eljárási szabályokat betartotta, a tényállást -a vádirati tényálláshoz kötötten, a tettazonosság szem előtt tartásával-mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A bizonyítékértékelő tevékenységről az ítélet 2. oldal ötödik

bekezdésétől adott számot.

A vádlott mindvégig tagadta a bűncselekmény elkövetését. Érdemi védekezése az volt, hogy nem állnak rendelkezésre a bűnösségét kétséget kizáró módon alátámasztó bizonyítékok. A baleset helyszínén többen is tartózkodtak, mind civil személyek, mind pedig a kollégái közül, továbbá álláspontja szerint a nyitott öltözőszekrényében tartott telefonjából bárki kivethette az általa vásárolt SIM kártyát és be is helyezhette a sértett által eltulajdonított mobilkészülékbe.

A vádlott védekezésének ellenőrzésére az elsőfokú katonai tanács az alapeljárásban tanúként hallgatta meg B.M.-t, M.G.-t és P.A.-t, a vádlottal együtt a helyszínelést lefolytató K.J.-t, sértett sértettet, eseti szakértőt, továbbá ismertette a releváns okirati bizonyítékokat. Ezeket a tanúvallomásokat a megismételt eljárásban az eseti szakértő vallomásán, valamint az értékmegállapításán kívül törvényesen, a Be. 633. (6) bekezdésében írtaknak megfelelően olvasta fel a nyomozati vallomásukkal együtt.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok tekintetében ki kell emelni, hogy azok csupán közvetett bizonyítékok, így azokat különös gondossággal kellett vizsgálni. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a tényállás megállapítása szempontjából a közvetett bizonyíték valamely tény bizonyítására akkor alkalmas, ha a bizonyítandó tényen kívül minden más tény lehetősége kizárt. Ezért ha az ügyben a bűnösség irányába mutató közvetlen bizonyíték nincs, és a rendelkezésre álló közvetett terhelő bizonyítékok kétséget kizáró módon csak arra adnak következtetési alapot, hogy a bűncselekmény a vádlott is elkövethette, de a terhelő adatok alapján a vádlott tagadását megcáfolni nem lehet, és további bizonyítékok beszerzésére nincs mód: a vádlottat az ellene emelt vád alól fel kell menteni. (BH.2003.145.)

Mindezek alapján a másodfokú katonai tanács körültekintően vizsgálta, hogy jelen ügyben a közvetett bizonyítékok kétséget kizáró módon alkalmasak-e annak bizonyítására, hogy a vádlott tulajdonította el a sértetti mobiltelefont, illetve hogy a közvetett bizonyítékok alapján megállapítható-e az, hogy az ítéleti tényállástól eltérően, máshogy, más által is történhetett a készülék eltulajdonítása. Ennek során a másodfokú bíróság három, kétséget kizáró módon megállapítható és a vádlott által sem vitatott tényt vizsgált. Egyrészt tény, hogy a vádlott jelen volt a baleseti helyszínelés során, másrészt az ő előfizetésében álló SIM kártya volt a sértettől eltulajdonított telefonkészülékben akkor, amikor internet kapcsolat létesítésével a vádlott lakóhelyét lefedő cellapozícióban, a vádlott lakóhelyéhez közel eső adótoronyra történt forgalmazás 2015. február 20. napján. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint -figyelembe véve a logika és a józan ész szabályait- nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy ez a három tény olyan zárt logikai láncot alkot, amely alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy csak a vádlott követte el a tényállásban írt bűncselekményt. Annak alátámasztására, hogy a tényállásban írtakhoz képest másként is történhetett a cselekmény, a vádlotti védekezés a vizsgált tényekkel szemben nem alkalmas, annak elfogadásához a józan ész szabályait teljes mértékben figyelmen kívül hagyó gondolatmenetet kellene követni.

A másodfokú katonai tanács egyetértett az elsőfokú bírósággal az elkövetési érték megállapítása kapcsán, mint ahogy azzal is, hogy jelen esetben miután a sértettől eltulajdonított mobiltelefon nem került elő, annak, illetve a sérüléseinek, ezzel együtt értékcsökkenésének vizsgálatára informatikai szakértő kirendelése által sem kerülhetett volna sor. Így nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az informatikai szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványt elutasította. Jelen esetben ugyanis csupán értékbecslés útján lehetett meghatározni az eltulajdonított készülék értékét,

ezt az értékbecslést pedig az ingóforgalmi eseti szakértőként eljáró és az elsőfokú tárgyaláson meghallgatott P.I. elvégezte. Egyetértett a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítélet indokolásában írt azon állásponttal is, hogy szakértő kirendelése azért sem volt szükséges, mert a Vodafone adatszolgáltatása egyértelmű a tekintetben, hogy 2015. február 20-án a vádlott SIM kártyája üzemelt sértett telefonkészülékében.

A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak.

Mindezek alapján a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a részbeni megalapozatlanság másodfokú bíróság általi kiküszöbölésével már megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésben írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újra értékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés a.) pontja szerint minősülő lopás vétségében állapította meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként vagyon elleni bűncselekményt megvalósító vádlottnál nem mutatható fel olyan, eddig értékelési körbe nem vont körülmény, amelyre alapítottnak a kiszabott büntetése enyhítése lenne indokolt. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésének felhívásával a Btk. 50. § (1) és (2) bekezdése szerinti pénzbüntetést szabott ki. Ennek napi tétel száma az elbíralt cselekmény tárgyi súlyával arányos, míg a napi tételhez a törvényi minimumban megállapított összeg a vádlott vagyoni viszonyait tekintve méltányos. Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ügyészség által a vagyoneklopbzás alkalmazása tárgyában tett indítvánnyal. A Btk. 74. § (1) bekezdés a.) pontja szerint vagyoneklopbzást kell elrendelni a bűncselekményből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése útján, vagy azzal összefüggésben szerzett, míg a Btk. 75. § (1) bekezdés a.) pontja alapján a vagyoneklopbzást pénzösszegben kifejezve kell elrendelni, ha a vagyoneklopbzás alá eső vagyon már nem lelhető fel.

Tekintettel arra, a vádlott az ítéleti tényállás szerint egy legalább 80.000,- forint értékű mobiltelefont tulajdonított el a baleseti helyszínről, melynek értékével jogellenesen gazdagodott, azonban a készülék az eljárás során nem került előtalálásra, továbbá sértett magánfélként nem lépett fel, a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának KB.II.25/2018/7. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta és ... vádlottal szemben 80.000,- Ft összegre a Btk. 74. § (1) bekezdés a.) pontjára és a 75. § (1) bekezdés a.) pontjára alapítottnak vagyoneklopbzást rendelt el.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács -helyes indokai alapján- a Be. 605. § (1) bekezdésére figyelemmel helyben hagyta.

Budapest, 2019. február 1.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

. Belovai Henriette hb. százados sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. február 1.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: